

[Steffensen]

på at fremsætte et lovforslag, som tager problemerne op til belysning og til løsning, og vi erkender, at det er der behov for. Derfor synes vi, at det er udmærket, at det sker. Specielt synes vi, det er udmærket, at man åbner en dispensationsadgang for kommunerne. Man må sige, at kommunerne, som miljøministeren også nævnedes det, kan og bør have ansvaret for, om et bestemt område skal gøres til helårsbeboelsesområde med de følger, det måtte have for kommunen og for de mennesker, som skal bo der.

På det grundlag, som foreligger, og med de bemærkninger, som er knyttet til lovforslaget, må vi sige, at vi må tage afstand fra det. Vi erkender, at der er nogle problemer, som skal løses, men vi mener, at det, miljøministeren har bebudet, vil være et bedre apparat dertil.

Glistrup (FP):

I det sidste par måneder har folketinget vel behandlet omkring 100 forskellige samfundsanliggender. Ikke ét eneste af disse har i den grad klart og præcist stillet i relief det grundlæggende modsætningsforhold mellem de to vidt forskellige holdninger, vi har i dette samfund, sådan som det her forslag gør det på et afgrænset område, hvor man simpelt hen kan sige: hvad er folks fundamentale ideologi, fundamentale holdning? Det er det, denne sag drejer sig om; det er et holdnings-spørgsmål.

Vi har på den ene side fremskridtspartiet, der med sit forslag vil styrke det enkelte menneskes personlige frihed over for formyndersamfundet, over for planlægger-samfundet. Over for det har vi så de 4 gamle partiets tilslutning til Big Brother-systemet, klart udtrykt af den konservative ordfører i dag, hvor man siger: uh, hvor er det dog forfærdeligt, hvis det enkelte menneske skulle have frihed til noget som helst. Det enkelte menneske må ikke – for nu at tage hr. Finn Jørgensens afsluttende bemærkninger – på nogen som helst måde være med til at slå det fine embedsmands- og planlægningssystem i stykker, som vi i den grad har bygget på. Jo, skal man have lykke i Danmark, skal man slå det embedsmandsbureaukrati i stykker, man skal knuse det på alle leder og kanter. Man skal gøre præcis det stik modsatte af, hvad hr. Finn Jørgensen her gjorde sig til

talmand for i sin trang til at få Orwellske og Huxleyske tilstande ind i »Fagre nye Danmark«.

Det var ækelt at høre et indlæg som det, hr. Finn Jørgensen fremkom med om, at vi absolut skal over til simpelt hen at sige: det enkelte menneske eksisterer kun som et redskab for dem, der sidder på rådhusene, i amtsrådene osv. Det var den holdning, det konservative folkeparti her gav udtryk for, og det tager vi meget, meget skarpt afstand fra.

Når man skal forsøge at hoste op med nogle forkølede undskyldninger, hvor man sådan nogenlunde skal gyde en sukkeroverflade over sit ønske om at fornægte det enkelte menneske og det enkelte menneskes personlige frihed, kan man jo komme med et væld af grunde. Hr. Dræbye har jo helt ret i, at det kom fru Aase Olesen med, da vi havde forhandling her sidst om dette forslag. Derfor vil hr. Dræbye, hvis han sammenholder forslagens bemærkninger med fru Aase Olesens indlæg sidste gang, se, at forslagens bemærkninger faktisk er bygget op på den måde, at vi ét for ét tager fru Aase Olesens argumenter eller påståede argumenter ved vinge-benet og påviser, at de ikke har nogen som helst relevans, noget som helst praktisk eller sagligt indhold.

Noget af det, der klang igennem i dag, var, at man siger: ja men de mennesker, der flytter ud i sommerhusområderne, vil jo komme og fremsætte krav om veje og kloaker og post og busforbindelser og sportspladser, og hvad de nu ellers kommer og siger at de vil have. Ja men lad da de mennesker kræve! Dette samfund har ikke en øre i de offentlige kasser de næste 25 år til at inklade sig på at tage de krav til følge. Det tror jeg nok at den gældsætningspolitik, der har været ført her i landet de sidste 22 år, borger for. De kan skribe op og lave demonstrationer ude på sommerhusstrandene i november om, at nu vil de gerne have ditten og datten, men de får ikke noget som helst, så lad dem bare skråle og skribe.

Nu er jeg slet ikke sikker på, at det lige præcist bliver de mennesker, fru Sonja Mikkelsen talte om, der vil komme til at bo mest derude. Jeg tror nok, at der også er nogle danskere af den type, hr. Waldorff beskrev, nemlig mennesker, som faktisk godt kan lide at bo under primitive forhold, godt kan lide